

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1.1 การทดสอบแบบจำลองสภาพภูมิอากาศบนพื้นที่สูงที่พยากรณ์การผันแปรสภาพอากาศระยะสั้นและแบบจำลองพื้นที่พยากรณ์ผลกระทบต่อผลผลิตพืช

1) ทดสอบแบบจำลองสภาพภูมิอากาศบนพื้นที่สูงที่พยากรณ์การผันแปรสภาพอากาศระยะสั้นของพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาปี พ.ศ. 2559 ประกอบด้วยวิธีการดังนี้

- ดำเนินการทดสอบแบบจำลองสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง/สถานี 2 แห่ง คือ สถานีเกษตรหลวงอ่างขางและศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยน้ำขุ่น โดยรวบรวมข้อมูลสภาพอากาศเฉลี่ยต่อเนื่อง 3 เดือนของ Southern Oscillation Index (SOI) ของปี พ.ศ. 2559-2560 และรวบรวมข้อมูลสภาพอากาศรายวันจากอุณหภูมิสูงสุด อุณหภูมิต่ำสุด และปริมาณน้ำฝนของปี พ.ศ. 2559 โดยใช้ข้อมูลที่บันทึกด้วยอุปกรณ์ตรวจวัดของสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง และนำมาปรับเทียบเป็นข้อมูลสำหรับศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยน้ำขุ่นด้วย ประกอบการพิจารณาร่วมกับข้อมูลจากสถานีตรวจวัดอากาศใกล้เคียงด้วย

- วิเคราะห์ข้อมูลสภาพอากาศรายเดือนเพื่อแทนค่าในสมการที่ทำไว้แล้ว นำค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลองเปรียบเทียบกับค่าที่ตรวจวัดได้จริง เพื่อทดสอบความถูกต้องแม่นยำทางสถิติของ การใช้แบบจำลองสภาพภูมิอากาศในปี พ.ศ. 2559 ซึ่งเป็นปีที่เกิดปรากฏการณ์โอล尼โญหรือลานีญา ค่อนข้างรุนแรง

2) ทดสอบแบบจำลองพืชที่พยากรณ์ผลกระทบต่อผลผลิตพืชของพื้น มะม่วงพันธุ์นวลคำ และอาโวการโดพันธุ์บัดดานีย ชนิดพืชลงทะเบียน 2 แห่งของพื้นที่ศึกษา จากข้อมูลอุตุนิยมวิทยาที่ได้รวบรวมมาของสภาพอากาศรายเดือน (อุณหภูมิสูงสุด อุณหภูมิต่ำสุด ปริมาณน้ำฝน) ในปี พ.ศ. 2559 ในพื้นที่ศึกษาของมูลนิธิโครงการหลวงกับข้อมูลผลผลิตที่เก็บผลแล้ว เฉพาะที่สามารถตรวจน้ำได้ในปี พ.ศ. 2560 ระหว่างช่วงเวลาดำเนินการของโครงการนี้ แล้วแทนค่าในสมการลด้อยเชิงเส้นจากตัวแปรปัจจัยสภาพอากาศที่ศึกษาด้วยโปรแกรม Microsoft Excel และทดสอบความถูกต้องแม่นยำทางสถิติกับข้อมูลผลผลิตที่ได้รับเปรียบเทียบกับการคำนวณในแบบจำลองพืชที่ได้

3) ศึกษาการเกิดปรากฏการณ์โอลนิโญหรือลานีญาในช่วงเวลาที่ใช้ในการศึกษาการผันแปรสภาพภูมิอากาศที่ผ่านมา สำหรับนำมาพิจารณาความถี่และระดับความรุนแรงของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อสภาพอากาศและการให้ผลผลิตไม้ผล 3 ชนิดในพื้นที่ของมูลนิธิโครงการหลวง

- รวบรวมข้อมูลรายเดือนของ Southern Oscillation Index (SOI) จากเวปไซต์ National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA) ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา มีภาระกิจพยากรณ์สภาพอากาศของมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศของโลกและเป็นแหล่งรวบรวมและบริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก โดยศึกษาในช่วง 30 ปีอ่อนหลังจนถึงปี พ.ศ. 2559 เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ของการเกิดปรากฏการณ์โอล尼โญหรือลานีนาในแต่ละปี ตามวิธีการของ NOAA ซึ่งประเมินจากค่าระดับความรุนแรงของปรากฏการณ์ตามความต่อเนื่องของค่าเฉลี่ยต่อเนื่อง 3 เดือนของค่า SOI โดยค่า SOI ที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นค่ามาตรฐานการแจกแจง(standardization) [สามารถดาวน์โหลดได้จาก <http://www.cpc.ncep.noaa.gov/data/indices/soi>] หาได้จากการใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความแตกต่างของความกดอากาศระดับผิวน้ำทะเลระหว่างฝากตะวันตกและฝากตะวันออกของมหาสมุทรแปซิฟิกเขตร้อนที่บันทึกได้จากบริเวณเมืองตาฮิติ (Tahiti) และเมืองดาร์วิน (Darwin) ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์กับการเกิดปรากฏการณ์โอลนิโญและลานีนา และการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของผิวน้ำทะเล โดยค่า SOI มีค่าลบหมายถึงความกดอากาศผิวทะเลบริเวณเมืองตาฮิติมีค่าต่ำกว่าค่าปกติ ขณะที่บริเวณเมืองดาร์วินมีค่าสูงกว่าปกติ ถ้าเกิดสภาพดังกล่าวติดต่อกันเป็นระยะเวลานานทำให้สภาพอากาศบนทวีปร้อนและแห้งแลัวผิดปกติเรียกว่าปรากฏการณ์โอลนิโญ (El Niño) แต่หากเหตุการณ์ตรงข้ามกันค่า SOI มีค่าเป็นบวกทำให้อากาศบนทวีปเย็นและชุมชนผิดปกติเรียกว่าปรากฏการณ์ลานีนา (La Niña) ทั้งนี้วิธีการคำนวณค่า SOI แสดงไว้ใน Climate prediction center SOI page ดังนี้

$$\text{SOI} = (\text{Standardized Tahiti} - \text{Standardized Darwin}) / \text{MSD}$$

$$\text{เมื่อ Standardized Tahiti} = (\text{Actual Tahiti SLP} - \text{Mean Tahiti SLP}) / \text{SD Tahiti}$$

$$\text{Standardized Darwin} = (\text{Actual Darwin SLP} - \text{Mean Darwin SLP}) / \text{SD Darwin}$$

$$\text{เมื่อ SD (standard deviation) Tahiti} = \sqrt{\sum (\text{actual Tahiti SLP} - \text{mean Tahiti SLP})^2 / N}$$

จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ยแบบต่อเนื่อง 3 เดือน และวิเคราะห์สถานการณ์ของการเกิดปรากฏการณ์โอลนิโญหรือลานีนาในแต่ละปี โดยจัดระดับความรุนแรงของปรากฏการณ์เป็น 3 ระดับ ได้แก่ อ่อน (weak) ปานกลาง (medium) และรุนแรง (strong) จากค่าความผิดปกติระหว่าง $>\pm 0.5$ - ± 1.0 , $>\pm 1.0$ - ± 1.5 และ $>\pm 1.5$ ตามลำดับ โดยค่าบวกหมายถึง การเกิดปรากฏการณ์โอลนิโญ และค่าลบหมายถึงปรากฏการณ์ลานีนา ทั้งนี้ปีที่เกิดปรากฏการณ์ชนิดนั้น ๆ ต้องปรากฏความผิดปกติต่อเนื่องกัน 5 เดือน

- นำข้อมูลสภาพอากาศ (รายเดือน) ของแต่ละพื้นที่ศึกษาเข้าที่รวบรวมข้อมูลได้มาแยกตามปีที่เกิดปรากฏการณ์และระดับความรุนแรงของโอลนิโญหรือลานีนา และประเมินการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสภาพอากาศที่น่าจะเกิดผลกระทบจากปรากฏการณ์โอลนิโญหรือลานีนา

- นำข้อมูลผลผลิตไม้ผล (รายปี) ของแต่ละพื้นที่ศึกษาเท่าที่รวบรวมข้อมูลได้มาแยกตามปีที่เกิดปรากฏการณ์และระดับความรุนแรงของเอลนีโญหรือลานีนา แล้วประเมินการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลผลิตไม้ผลที่น่าจะเกิดจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของเอลนีโญหรือลานีนา

4) ศึกษาการคายระเหยน้ำของพืชที่ผันแปรตามสภาพอากาศสำหรับนำมารวบรวม การผันแปรและแนวโน้มที่กระทบต่อการให้ผลผลิตของพืชในสภาวะแห้งแล้ง

- วิเคราะห์อัตราการคายระเหยน้ำอ้างอิง (ET_o) จากการคำนวณโดยใช้ข้อมูลอุณหภูมิสูงสุด และอุณหภูมิต่ำสุดด้วยวิธีการ Reduced Penman-Monteith จากข้อมูลสภาพอากาศที่มีในฐานข้อมูลของพื้นที่ศึกษา ตามสูตร

$$ET_o = \frac{0.408 \Delta (R_n - G) + \gamma \frac{900}{T+273} u_2 (e_s - e_a)}{\Delta + \gamma (1 + 0.34 u_2)}$$

โดย ET_o = อัตราการคายระเหยน้ำสูงสุดอ้างอิง (Reference Evapotranspiration, ET_o) มีหน่วยเป็นความสูงของน้ำหนึ่งผิวดินต่อวัน (mm/day)

R_n = รังสีอาทิตย์ที่ส่องถึงพื้นผิว ($MJ m^{-2} day^{-1}$)

T = ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิอากาศที่สูงจากพื้นดิน 2 m ($^{\circ}C$)

γ = ค่า psychometric constant ($kPa ^{\circ}C^{-1}$)

Δ = ความชันของระดับความดันของความแตกต่างอุณหภูมิ ($kPa ^{\circ}C^{-1}$)

e_s = ความดันไออุ่น เวลาันน้ำ (kPa)

G = การเปลี่ยนแปลงความร้อนของดิน ($MJ m^{-2} day^{-1}$) ซึ่งมักจะมีค่าต่ำมาก

และถูกตัดออกไป

e_a = ความดันไออุ่น เวลาันน้ำ (kPa)

u_2 = ความเร็วลมวัดที่ระดับจากพื้น 2 m. ($m s^{-1}$) ที่นี่ความเร็วลมในที่นี้ใช้ ค่า 2 m

hr^{-1} เนื่องจากลมในภาคเหนือตอนบนค่อนข้างต่ำและมีค่าใกล้เคียงค่าอัตราเร็วลมเฉลี่ย

- วิเคราะห์อัตราการคายระเหยน้ำของพืช (ET_c) เพื่อนำมาวิเคราะห์และประเมินความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนต่อความต้องการใช้น้ำของไม้ผลในพื้นที่ศึกษาระหว่างช่วงปีที่ใช้ในการศึกษา ตามสูตร

$$ET_c = ET_o * K_c$$

โดย ET_c มีความสัมพันธ์กับอัตราการคายระเหยของพืชอ้างอิง (ET_o), K_c = สัมประสิทธิ์การคายน้ำ (crop coefficient)

3.1.2 การศึกษาผลกระทบของสภาพภูมิอากาศที่มีต่อระยะวิกฤตของการพัฒนาการอุดอกและการให้ผลผลิตของไม้ผล 3 ชนิดในพื้นที่ศึกษามูลนิธิโครงการหลวง

1) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสภาพภูมิอากาศรายวัน (อุณหภูมิสูงสุด อุณหภูมิต่ำสุด ปริมาณน้ำฝน) ที่เกี่ยวข้องกับระยะอุดอกและการให้ผลผลิตของพลับ มะม่วง และอาโวคาโดในพื้นที่มูลนิธิโครงการหลวง เป็นช่วงเวลาหนึ่งปีที่น่าจะมีผลต่อพัฒนาการของไม้ผลทั้ง 3 ชนิดในระยะหลังเก็บผลผลิตในปี พ.ศ. 2559 จนถึงระยะเก็บผลผลิตในปี พ.ศ. 2560 ในพื้นที่มูลนิธิโครงการหลวง โดยใช้ข้อมูลสภาพอากาศรายวันที่ได้บันทึกจากในบริเวณพื้นที่ของสถานีเกษตรหลวงอ่างขางสำหรับพลับ ในบริเวณพื้นที่ของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียวและโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงหัวยเป้าสำหรับมะม่วงและอาโวคาโดที่ปลูกในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว ได้แก่

- พลับพันธุ์ P2 ในพื้นที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขางตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงกันยายน พ.ศ. 2560

- มะม่วงพันธุ์นวลคำในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียวตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 ถึงมิถุนายน พ.ศ. 2560

- อาโวกาโดพันธุ์บักคานเนียในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียวตั้งแต่เดือนพฤษจิกายน พ.ศ. 2559 ถึงตุลาคม พ.ศ. 2560

2) ศึกษาระยะพัฒนาการและการให้ผลผลิตของไม้ผล 3 ชนิด (พลับพันธุ์ P2 มะม่วง พันธุ์นวลคำ อาโวกาโดพันธุ์บักคานเนีย) ในพื้นที่มูลนิธิโครงการหลวง สำหรับความเกี่ยวข้องกับข้อมูล สภาพอากาศรายวัน (อุณหภูมิสูงสุด อุณหภูมิต่ำสุด ปริมาณน้ำฝน) ในช่วงระยะพัฒนาการของพืช ตั้งแต่ระยะก่อนออกดอกถึงเก็บผล จนต้นที่ได้คัดเลือกไว้ จำนวน 4 ต้นต่อชนิดพืชในแต่ละพื้นที่ศึกษา โดยสุ่มกิ่งที่มีดอก จำนวนอย่างน้อย 10 กิ่งต่อต้น เพื่อศึกษาลักษณะการออกดอกและการติดผล จำนวน ดอกต่อซ่อ จำนวนผลต่อซ่อ เป็นต้น ดำเนินการบันทึกข้อมูลจากการนับจำนวนดอกทุก 1-2 สัปดาห์ใน ระยะก่อนออกดอก ระยะดอกบาน ระยะติดผลอ่อน สำหรับระยะการเจริญเติบโตของผลจนถึงระยะ เก็บผล บันทึกข้อมูลทุกเดือน ดังนี้

- พลับพันธุ์ P2 ตั้งแต่ระยะก่อนออกดอก ระยะออกดอก (เดือนมีนาคม) จนถึงระยะเก็บผล (เดือนกันยายน พ.ศ. 2560) ในพื้นที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง

มะม่วงพันธุ์นวลคำตั้งแต่ระยะก่อนออกดอก ระยะออกดอก (เดือนมกราคม) จนถึงระยะ เก็บผล (เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560) ในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว

- อาโวกาโดพันธุ์บักคานเนียตั้งแต่ระยะก่อนออกดอก ระยะออกดอก (เดือนมกราคม) จนถึง ระยะเก็บผล (เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560) ในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองเขียว

3.1.3 เสนอแนวทางการใช้ประโยชน์จากแบบจำลองสภาพภูมิอากาศและแบบจำลองพืช สำหรับเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิโครงการหลวงและเกษตรกรผู้ปลูกไม้ผล

- เสนอแนวทางการใช้ประโยชน์จากแบบจำลองสภาพภูมิอากาศและแบบจำลองพืชสำหรับ เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิโครงการหลวงและเกษตรกรผู้ปลูกไม้ผล (พลับ มะม่วง อาโวกาโด) บนพื้นที่สูง เพื่อเตรียมพร้อมกับผลกระทบจากการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ

- ข้อเสนอแนะในการเตรียมพร้อมและแนวทางการลดความรุนแรงของผลกระทบจากการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกไม้ผลบนพื้นที่สูง

- ถ่ายทอดการใช้ประโยชน์แบบจำลองสภาพภูมิอากาศบนพื้นที่สูงที่พยากรณ์การผันแปร สภาพอากาศระยะสั้น และแบบจำลองพืชที่พยากรณ์ผลกระทบต่อผลผลิตพืชให้แก่เจ้าหน้าที่ของ มูลนิธิโครงการหลวงและเจ้าหน้าที่ของ สวพส.

3.2 สถานที่ดำเนินงานวิจัย

ชนิดพืช	พื้นที่ศึกษากิจกรรมแบบจำลองสภาพภูมิอากาศ (กิจกรรมที่ 3.1.1 ข้อ 1)	พื้นที่ศึกษากิจกรรมแบบจำลองพืช (กิจกรรมที่ 3.1.1 ข้อ 2)	พื้นที่ศึกษากิจกรรมผลกระทบของสภาพภูมิอากาศที่มีต่อระบะวิถุติของแม่น้ำ (กิจกรรมที่ 3.1.2)
พลับ	1) สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ 2) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยน้ำขุ่น อ.แม่สรวย จ.เชียงราย	1) สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ 2) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แех อ.แม่วงศ์ จ.เชียงใหม่	สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง อ.ฝาง จ.เชียงใหม่
มะม่วง พันธุ์นุ่วลดำ	-	1) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง หมอกล้าม อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่ 2) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง หนองเขียว อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่	ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง หนองเขียว อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่
อาโวกาโด พันธุ์บุคคานีย์	-	1) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง หนองเขียว อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ 2) ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งเริง อ.ทางดง จ.เชียงใหม่	ศูนย์พัฒนาโครงการหลวง หนองเขียว อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

